

-KASTÎ (ANARŞİK) OLMAYAN-
ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

"İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı" Kuruluşu için

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI
İÇİN
VAKIF SENEDİ TASLAĞI
VE
ORGANİZASYON ŞEMASI

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI
KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ
ÜYESİ ARKADAŞLAR'A...

MART — 1993

YIL: 6 (+ 17) SAYI: 20 (+37) 7500 TL. (KDV Dahil)

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI İÇİN VAKIF SENEDİ TASLAĞI VE ORGANİZASYON ŞEMASI

GEREKÇE VE AMAÇ :

Bizde Vakıf müessesesi bir yaşam biçiminin ve buna bağlı olarak yaratılmış eserlerin korunması amacıyla teşekkül etmiştir. Tek tek vakfiyeler ise genellikle yaratılmış eserlerin korunması amacıyla kaleme alınmakla beraber pratikte yapılacak işler dolayısıyla bir yaşam biçiminin devamı empoze edilmiştir.

Halbuki bugün Batı kolonyalizminin korkunç tasallutu karşısında ülkemizde korunacak tutarlı bir yaşam biçimi kalmamıştır artık. Hatta ülkede Batı emperyalizminin hayranı ağzı açık ayran budalaları arttıkça korunacak -tarihi- eser bile kalmayacaktır. Bu bir halkın, bir uygarlığın yok oluşu demektir.

Onun için biz bugün o eski vakıfları kurmuş olan birey insanların nasıl oluştuğunu anlamak ve bu oluşumu vakıfılaştırmak durumunda veya zorundayız. Yani bir bakıma yeniden eserlerin en değerlisi olan «birey insan» eserini yaratmak ve bu eseri koruyacak olan yaşam biçimini tesis etmek üzere bir vakıf kurmak durumundayız.

Bilindiği gibi Türklerin geldiği Anadolu'da birey insan yetiştiren yegâne sistem «tarikat» sistemidir. Ancak daha sonraları (özellikle Bizans alındıktan sonra) Devlet-i Âl-i Osman'ın kolonyalist politikaları dolayısıyla bu sistem yozlaşmış ve her bir tarik bir dinî mezhep veya bir kast haline gelmiştir.

Tarikat sistemi, insanlığın ateş öncesi dönemini veya panteistik zon'unu gayet iyi teşhis ve tesbit etmiş ve böylece birey insan oluşumunda «ruhsal

hayat»ın veya «duygusal hayat»ın önem ve nezaketini, «özel hayat»ın gizlilik ve dokunulmazlığını da gayet güzel değerlendirmiştir.

Halbuki kolonyalist -didaktik- eğitim sistemleri özel hayat tanımaz; çünkü bir defa «özel insan» yani «birey insan» yetiştirmeyi amaçlamaz. Kolonyalizmin değişmez amacı ezeldenberi -daha doğrusu kadim Yunan' dan beri- mevcut olan «birey insan» modelinin kolonlarını imâl etmektir.

Ancak bugünkü Batı kolonyalizmi, insanları kolonlaştırma metodları bakımından Greklerden kat be kat ilerdedir. Artık terbiyeyi tiyatrolarla (trajedilerle) insanları bir tipe özendirerek benzetme usulleri çok gerilerde kalmıştır. Bugün artık gelişme halindeki genç insanlara korkunç bir medya sanayiinin gücüyle «duygusal hayat» veya «özel hayat» şablonları empoze edilmektedir. Dolayısıyla bu şablonlar önce bir oyun ve eğlence biçimini ve giderek de fiks bir yaşam biçimini dikte etmektedir. Çünkü insan akli panteistik zon'un mahsulüdür ve panteistik zon'un aktif bir elemanı olduğu genç çağda düşünmeyi öğrenmiyen bir insan muhtelif program kasetleri ile çalıştırılan bir robottan farksız hale gelir. Dolayısıyla düşünemeyen yani plân, program yaratamayan insanlar arasında da, bir etik disiplin, bir iyi sıralanma mümkün olamayacağından -belli mihraklardan ne kadar mükemmel güdülürlerse güdülünler- bir yerde mutlaka mantıksız veya hayvanî çatışmalar -yani anarşi- başgösterir.

Panteistik zon -yani zamandan ve mekândan münezzehe olan öbür dünya veya ruhlar âlemi veya insanlığın ateş öncesi- veya insanların «duygusal âlemi», sanılanın aksine aslında tamamen matematikselidir. Yani bu âlem matematiksel programlarla tamamen kontrole alınabilir ve bozulması, karışması önlenebilir. Yani aynı zamanda bu âlemi dedüktif bir düşünce sistemine veya bilimsel bir teoriye oturtmak mümkündür. Zaten dinsel doktrinlerin de son tahlilde dedüktif bir düşünce sistemi olduğu ve birbirlerinin içine geçtiği açıkça görülmektedir. Ama artık sıfır sayısının keşfinden sonra yani -cebir gibi- tamamen kapalı dedüktif düşünce sistemlerine, salt (pure) ilim teorilerine, sembolik mantık teorilerine vardıktan sonra, dil-töre farklılıklarından ve retorik ifadelerin zaaflarından kaynaklanan din farklılıklarının, insanlığın ortak yaratıcı kültürü olan panteistik zon'un keşfinde farklı anlamalara yol açmaması gerekir.

Aslında işleri karmaşık hale getiren insanların hayvanî veya nefsi taraflarıdır. Çünkü hayvanî refleksif davranışların bir -bilimsel- disiplini yoktur yani bir set değil ancak kategoriler oluştururlar. Dolayısıyla de hayvansal veya nefsi davranışlar üzerinde ancak indüktif metotla, istatistik-

lerle gayet kaypak veya değişken determinasyonlar, düşünce sistemleri kurulabilir; ki «pazar ekonomisi», «tüketim ekonomisi» veya «para ekonomisi»ne dayalı sosyo-ekonomik sistemler böyle sistemlerdir.

Yine yaygın bir sanının aksine insanların istek veya arzularının irade ve şuurla alâkası yoktur ve tamamen nefsi veya hayvanidir. Çünkü istek, ister bir objeye sahip olmak yönünde, ister birine benzemek yönünde duyulsun, son tahlilde bazı çağrışımlar neticesi olarak uyanan refleksif davranışların tatmini ve/veya olgunlaştırılması amacını güder.

Yani insan isteklerinin iradî olduğunu iddia edebilmek için önce meselâ bir kedinin duyduğu bir koku üzerine kokunun menşei olan ciğeri arayıp bularak sahiplenmesinin veya bir kuş yavrusunun anasına bakarak uçmayı öğrenmesinin irade kavramı ile ilişkisinin gösterilmesi gerekir.

Halbuki aslında irade, refleksif -hayvani- davranış eğilimlerine karşı direnme, sakınma ve tam ters davranışlar geliştirme kararlılığıdır. Bu da aynı zamanda her türlü melekelerin çalıştırılması ve güçlendirilmesi kararlılığı demektir.

Melekelerin insana kazandırdığı etrafı kavrama ve sorunları çözümleme yeteneğine ise şuur denir.

Yani demek ki irade'nin ve dolayısıyla şuurun istek'le istemek'le hiçbir alâkası yoktur. İrade ve şuur «istek»ten tamamen bağımsızdırlar. Bu kavramlar tamamen insani bir ortamın, panteistik zon'un mahsulüdürler; ve ancak o ortamın şartlarında ortaya çıkıp güçlenirler.

Yaratıcılık ise tamamen irade ve şuurla ilgilidir. Bir insan ancak her türlü istekten arınmış bir halde iken icat ve/veya keşif yapabilir. Hiçbir icat ve keşif istek üzerine olmamıştır; ama büyük bir tutku ile icat ve keşif yapmaya kalkan -veya ödülllerle iteklenen- pek çok inatçı, kafayı üşütmüştür.

O halde demekki bilimsel araştırma ve yaratıcılığı geliştirmek üzere ödüllendirme yöntemi özellikle gençler için çok zararlı bir yöntemdir. Bu yöntemle -genel olarak- muhteris, kurnaz, sahtekâr, taklitçi insanlar, kişiksiz itaatkâr kolonlar veya kin, garez, haset duyguları ile yüklü kasti mahlûklar yetiştirilebilir.

Gençleri yaratıcılığa sevk etmek için gerek ve yeter şart onlara insanlığın -veya aklın- ortak oluşum kültürü olan panteistik zon'un şartlarını

sağlamaktır. Panteistik ortamda -veya düzende- biraraya gelmiş muayyen sayıdaki insanlardan en az biri mutlaka en az bir icat yapar.

Bugün artık açıkça görülmektedir ki Batı kolonyalizminin ekonomik düzeni -global olarak- raydan çıkmıştır. Elllerinde birikmiş servete karşılık değer üretememekte, ürettirememektedirler. Onun için yeni yeni üretim ve paylaşım süreçleri, biçimleri tayin edecek olan icatları teşvik etmek zorundadır. Yani kendi riyasetinde yeni bir rönesans düşlemek zorundadır. Çünkü bilmektedir ki ilk rönesans ve müteakip icatlar döneminde o icatlar yapılmasaydı, coğrafi keşiflerle elde edilen muazzam servetler onların başlarını belâya sokacak ve büyük bir anarşi yaratacaktı. Ancak burada unuttukları nokta o icatların nedeninin bir parasal ödüllendirme sistemi olmadığıdır. O icatların aslında ahlâki ve bazı dinsel doktrin değişikliklerini de dikkate alırsak, ahlâktan daha derinde etik nedenleri vardır. Yani o dönemdeki ödüllendirme şayet ödüllendirme denilirse icatların sebebi değil ancak sonucudur.

Halbuki bugün Dünya'da sağlam olarak ne bir ahlâki bedihi norm, ne de ahlâki mantiki bir prensip kalmıştır. Hatta bu durum artık insanların etik davranış disiplini, ruhsal yapısını, melekelerini yani kişiliğini bile bozar hale gelmiştir.

Çünkü meselâ insanlığın başlangıcındaki cinsel tabulardan gelerek hukuk prensibi halini almış olan «özel hayatın gizliliği ve dokunulmazlığı» prensibi bile sanat manat kisveli medyalarla açıkça ve hoyratça çiğnenmektedir. Bu durumu sansürle önlemenin imkânı ve anlamı yoktur. Çünkü sansür ancak belli bir yer ve zamandaki nisbî aşırılıkları törpüler. Halbuki bu işin önemi ve ciddiyeti çok büyük boyutlardadır.

Batı toplumları bu işe, bin küsur yıldır günah çıkarma papazlarında birikmiş muazzam malzemeyi kusmakla başlamıştır. Bu malzeme önce roman sonra da senaryo biçimlerinde bütün Dünya'ya yayılmış ve -türetilerek- yayılmaktadır. Bilindiği gibi roman tamamen Batı toplumlarının ürünü bir yazı çeşididir... Bu, aslında ateş öncesi panteistik düzen ile politeistik kasti düzen arasındaki korkunç çelişkinin infilâkidir. Yani özel hayatın özgün bireysel biçimi ile karı-koca (Roman) ailesi biçimi arasındaki bir çarpışmadır. Özel hayatın gizliliği esastır dedikten sonra insanların duygusal, cinsel hayatları hakkında alabildiğine senaryolar üreterek genç nesillerin beynini yıkamak başka türlü izah edilemez. Aslında özel hayat suç ortaklığı kaldırmak, kabul etmez. Halbuki büyük günah olan -eşit- insanlararası cinsel ilişki esasına göre kurulmuş olan «ka-

rı-koca»lık veya «Romanlık», peşinen bir suç ortaklığı ilişkisidir... Özel hayat aynı zamanda benzerlik de kaldırmaz. Yani bir gencin veya etik mahlûkun birey insan olabilmesi için hiç olmazsa bir dönem toplumsal çevresini hiçbir kişiye bağlı ve/veya benzer olmadan «ben ve diğer insanlar» diye görebilmesi ve buna göre -ilişkilerinde- denge tutturabilmesi gerekir. Yani bunun yolunun gösterilmesi, ortamının hazırlanması gerekir. Çünkü melekelerinin nasıl çalıştığının yani yaratıcılığın, yaratıcı düşüncenin nasıl yapıldığının bilincine ancak böyle varılabilir. Ve dolayısıyla de ancak böyle bir aşamadan sonra hür tefekkür -ve bağımsız bir kişilik- sahibi olunabilir. Ve de diğer birey insanlarla akort veya paralel düşünüp davranılabilir.

Bu görüş Matematiksel Mantık'taki Choice Axiom'a (Seçme Aksiyomu'na) paralel bir prensiptir. Bu paralellik aynı zamanda insanlığın sonsuz -veya zaman ötesi- olduğunun bir ifadesidir. Ki eski «Tarikat» sisteminde kişiler böyle yetiştirilmişlerdir; «Roman» olarak değil...

Batı'nın yukarıda sözü edilen çelişkisi, yani özel hayatı, duygusal hayatı fikse eden, panteistik zon'u tahrip edip etik disiplini sakatlayan ve de kişilik oluşumunu imkânsız kılan saldırısı aynı zamanda insanları yeni din arayışlarına veya bağnazlıklarına sürüklemektedir. Bu gidişle insanlık yine dini -mistik- cemaatler halinde bölünmeye doğru gider veya indirgenir. Halbuki dinlerin de hiçbir halk için çıkış yolu olmadığı artık anlaşılmaktadır. Çünkü dinler de bir nevi «örfi idare»ler olarak ancak geçici zaman aralıkları için tesir edebilen tutucu (konservatif) yönetimlerdir. Ama dogmalara, nasslara dayandıklarından düşünceyi, gelişmeyi yasaklayarak patlamalara sebep olur ve daima yeni içtihatları, dinleri davet ederler. Dinler bundan sonra ancak bilimsel araştırmaların bilgi definesi olarak bir anlam ifade edecektir. Bu bağlamda değerlendirecek, bugünkü dinci liderlerin, sahte define plânları veya rivayetleri ile adam dolandıran korsan taslaklarından bir farkı yoktur. Ve de şayet insanlığın -genel- bilinçlenmesi ile kıyaslarsak, bugünkü dincilik furyasının, Ortaçağ Avrupası'ndaki cennetin anahtarlarını pazarlama furyasından daha aşırı bir gericilik olduğunu da söyleyebiliriz.

Ancak Batı Kolonyalizmi, İnsan (Emek) Bilimi'ne angaje edilemediği takdirde bu dinlere dönüş furyasından -geçici bir süre de olsa- hiç olmazsa silâh satışları dolayısıyla ekonomik yarar sağlayarak ayakta durmaya çalışacaktır. Ama böyle bir düzenin de kısa zamanda insan kanı ile beslenen canavarlık düzeni olduğu ayan beyan ortaya çıkacaktır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, önümüzdeki 21. Yüzyıl -veya 3. Binyıl- başında insanlığı uzaya itekleyecek veya göçettirecek olan yeni bir icatlar, keşifler çağı açılacaktır.

Bunu hâlihazırda elinde en büyük -veya kaliteli- gemileri ve teknolojiyi bulunduran bir ülkenin başlatacağı şeklinde anlamamak lâzımdır. Çünkü icatlar ve keşifler refahla, konforla değil, etik disiplinle ilgili olaylardır. Ve de etik disiplin, rizikodan kaçan büyük sermayenin dibinde -hi-mayesinde- teessüs edemez. Hatta icatlar, keşifler büyük sermayenin di-renişine rağmen ortaya çıkar ve onu yönlendirir.

İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı, aslında önümüzdeki yeni icatlar-keşifler çağına sistematik bir geçiş anlamındadır.

MÜTEVELLİLER HEYETİ:

- Mütevelliler Heyeti, maddi (işsel) ve manevi (ruhi, kozmik emeksel) bütün çabalarını Vakfın kuruluş amacına tevcih etmiş bulunan gerçek kişiler ile, Vakfın kuruluş varlığının (vakfedilen maddi varlığının) nakden ve/veya mâlen muayyen bir yüzdesini karşılayan gerçek kişilerden oluşur.
- Mütevelliler Heyeti'nin ilk oturumunda her üye -gerçek kişi olmak şartıyla- kendi ardılını (halefini) veya ardılının seçilme usulünü belirler. Daha sonra bu usule göre Heyet'e girenler de ilk toplantıda -gerçek kişilerden- kendi ardılını veya ardılının seçilme usulünü belirler.
- Kurulusta yer almayan veya ardıl (halef) tayin edilmemiş olan gerçek kişiler ancak Mütevelliler Heyeti'nin oybirliği ile Heyet'e dahil olabilirler.
- Mütevelliler Heyeti Daimi Bilim Konferansının ilk üye veya üyelerini bir defada seçer.
- Enternasyonel Daimi Bilim Konferansı'nın asli üyeleri istedikleri ve kanunî vecibeleri yerine getirdikleri takdirde otomatikman Mütevelliler Heyeti üyesi olurlar.
- Mütevelliler Heyeti kanunların yüklediği diğer vecibeleri de yerine getirir.
- Mütevelliler Heyeti'ne bağlı olarak Vakfın merkezinin bulunduğu İstanbul'da bir «çok amaçlı sermaye şirketi» kurulur.

- Bu Şirket'e bağlı olarak Vakfın Gençlik Kulüpleri ve Akademik Galeriler olarak teşkilâtlandığı her şehirde bir Gastronomi (İmalât, Tedarik ve Servis) Merkezi, bir de Âlât ve Edevât (İmalât, Tedarik, Tamirat ve Servis) Merkezi kurulur.
- Fonksiyonlarına uygun ticarî şirketler olarak kurulacak olan bu merkezler, Gençlik Kulüpleri'nin ve Akademik Galeriler'in ihtiyaçları olan yiyecek, içecek, araç ve gereçleri sağlayacaktır.
- Mütevelliler Heyeti'ne direkt bağlı olacak bir diğer organ da yarı ekonomik bir kuruluş olan Enternasyonel Daimî Bilim Konferansı Genel Sekreterliği'dir.
- Bu kuruluş Vakfın gelir kaynakları bölümünde yer alan 2, 4, 7, 8, 9 no'lu gelirlerle dayanan döner sermayeli bir kuruluş olacaktır.
- Genel Sekreter, en azından üstadlık mertebesinde -yani Konferans tarafından en az bir icadı tasdik edilmiş- bulunan kişiler arasından Mütevelliler Heyeti'nce re'sen atanacaktır.
- Genel Sekreterlik Vakfın bilimsel faaliyetlerinin koordinasyon merkezi ve fonksiyonel beyni olacaktır. Dolayısıyla bünyesinde şu büroları ihtiva edecektir:
 - a — Muhasebe Bürosu
 - b — Hukuk Bürosu (Patent ve Telif Hakları Dahil)
 - c — Mütercimlik ve Tercümanlık Bürosu
 - d — Basın-yayın Bürosu
 - e — Danışmanlık, Halkla İlişkiler ve Pazarlama Bürosu
- Genel Sekreterliğin başlıca görevleri şunlardır:
 - 1 — Gelen bilimsel tebliğleri veya keşif ve icat tezlerini tasnif edip Enternasyonel Daimî Bilim Konferansı üyelerine ulaştırmak,
 - 2 — Gerektiğinde Konferans'ın oturum yapmasını sağlamak,
 - 3 — Konferans tutanaklarını ve Konferans'tan tasdik görmüş icat ve keşifleri bir bülten halinde yayınlamak,
 - 4 — Konferans üyelerinin Akademik Galeriler'deki Üstadlarla (mucitlerle) ilişkilerini düzenlemek ve Gençlik Kulüpleri ile irtibatlarını sağlamak,
 - 5 — Akademik Galeriler'de çalışacak üstadlarla kontrat yapmak ve üstadların araştırma ve inceleme yapmaları ve de çırak bulmaları için Gençlik Kulüpleri ile irtibatlarını sağlamak,

- 6 — Akademik Galeriler'i ve Gençlik Kulüpleri'ni Müttevelliler Heyeti nâmına ya bizzat ya da taşeronlar vasıtasıyla işletmek,
- 7 — Konferans tarafından tasdik görmüş olduğu halde henüz piyasa değeri bulunmayan icatları değerlendirmek,
- 8 — Yeni icatlar (buluşlar) ışığında piyasadaki kuruluşlara danışmanlık yapmak.

ENTERNASYONEL DAİMİ BİLİM KONFERANSI :

- Bu organın asli üyeliği, İnsan (Emek) Bilimi dahil bütün salt (pure) veya ana bilim dallarında keşif yapmış kişilerden oluşacaktır. Bu bilim dalları İnsan (Emek) Bilimi dışında, Teknoloji, Mikro-Fizik (Atom ve Kuantum Fiziği), Matematik, Biyoloji, Makro-Fizik (Uzay Fiziği)'dir.
- Konferans, keşif tezi olarak gelen tebliğleri tetkik edip değerlendirir. Tebliğler, Konferans gündemine en az bir asli üyenin müsbet raporu ile alınır ve oybirliği ile red veya kabul edilinceye kadar yazılı ve/veya tutanaklı olarak tartışılır.
- Konferans, getirilen tebliği oybirliği ile keşif olarak kabul ettiği takdirde, tebliğ sahibi Konferans'ın asli üyesi (yani «kâşif» veya «pîr») olur. Dolayısıyla Konferans üye sayısı sınırlanamaz.
- Konferans'ın ilk üye veya üyelerini Müttevelliler Heyeti bir defada seçer.
- Konferans, getirilen tebliği icat olarak kabul ettiği takdirde tebliğ sahibi «mucit» veya «üstad» ünvanı alarak Akademik Galeriler'de müstakilen çalışma hakkı kazanır.

AKADEMİK GALERİLER :

- Akademik Galeriler; Teknik Galeriler (Mühendislik, Tıp, Spor, vs. gibi), Sanat Galerileri ve Felsefi (veya Bilimsel) Galeriler olmak üzere üç kısmında mütalea edilir.
- Galerilerde, branşlarında icat yapmış üstadlar özel anlaşmalarla tamamen kendilerine bağlı kalfa ve çıraqları ile özerk olarak çalışmalar yapacakları gibi istedikleri takdirde didaktik eğitim, öğretim de yapabilirler.
- Üstadlar aynı zamanda Konferans Genel Sekreterliği vasıtasıyla Konferans üyeleri ile teşriki mesai yapabilecekleri gibi Gençlik Kulüplerinde deneysel çalışmalar da yapabilirler.
- Üstadlar, Galerilerinde -modern moral ve estetik normların oluşturulması ve örnek sosyal ilişkiler geliştirilmesi amacıyla- halka açık muhtelif toplantılar, yemekli simpoziumlar düzenleyebilirler.

- Üstadlar, bütün bu faaliyetlerden yararlanabilmek için Vakfa, sadece Konferans Genel Sekreterliği ile yapacakları kişiye özel kontratlarla bağlanırlar.

GENÇLİK KULÜPLERİ:

- Gençlik Kulüpleri, doğrudan Konferans Genel Sekreterliği'ne bağlı olarak kanunî kulüp statüsünde kurulacaktır.
- Gençlik Kulüpleri'ne üyelik şartları Konferans tarafından belirlenecektir.
- Gençlik Kulüpleri'ndeki -genel- faaliyetler de yine Konferans tarafından belirlenecek ve Konferans Genel Sekreterliği vasıtasıyla yönergeler şeklinde Kulüplere iletilecektir.

VAKFIN GELİR KAYNAKLARI:

- 1 — Vakfedilen ve bağışlanan menkul ve gayrimenkullerin gelirleri
- 2 — Gençlik Kulüpleri'nden gelecek üyelik aidatları
- 3 — Gençlik Kulüpleri'nde yenilerek, içilerek veya kullanılarak (akse-suar, vs.) tüketilen maddeler üzerine konacak kârlardan elde edilecek gelir.
- 4 — Gençlik Kulüpleri'nin yapabilecekleri gösteri, temsil ve şenliklerden (balolardan) elde edilecek gelirin muayyen bir yüzdesi.
- 5 — Galeriler'de üstadların yapacakları simpozyum gibi yemekli toplantılardan elde edilecek kâr.
- 6 — Galeriler'de üstadların çalışmaları için gerekli olan araç ve gereçlerden elde edilecek kâr.
- 7 — Galeriler'de yaratılan eserlerin, elde edilen ürünlerin satışından kazanılan paraların muayyen bir yüzdesi.
- 8 — Üstadlar Galeriler'de öğretim yaptıklarında kursiyer veya öğrencilerden alacakları ders ücretlerinin muayyen bir yüzdesi.
- 9 — Konferans Genel Sekreterliği'nin yürüteceği hertürlü bilgi satışı ve danışmanlık hizmetlerinden elde edilecek gelir.

HAZIRLAYAN:

Ali Ergin GÜRAN

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ ÜYESİ ARKADAŞLAR'A...

Derneğiniz, fiili kuruluşunun üzerinden bir yıla yakın zaman geçmesine rağmen müsbet hâneye kayda değer hiçbir iş yapmamıştır. Aslında -yani Tüzüğüne göre- İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın kuruluşunu kolaylaştırıcı, tahrik edici yönde çalışması gereken Dernek, tam tersi bir yola saparak son zamanlarda tırmanan anarşiye, teröre -fikren- teslim olmuş dolayısıyla meselâ benim kaleme aldığım bazı önemli açıklamaları ihtiva eden bağış makbuzları bile hakkıyla değerlendirilememiştir.

Bu durumda ise ülkemizde çatışan ve halklarımız arasında tarihi ve kalıtımsal kökleri bulunan kastî ve kolonyalist ideolojilerden birinin tarafını tutmamak ve arada fikren ezilip yokolmamak için -Derneğin ataletine rağmen- KATKI Dergisi'nde fikri inisiyatif sürdürülmüştür. Bu çok önemli bir husustur. Çünkü bu, Türkiye'nin mazisindeki -ve aynı zamanda istikbalindeki- sivil toplumun mevcudiyetinin ispatı ve savunması demektir. Böyle bir durumda susmak ise mutlaka taraf tutmak veya yok olmak, yok sayılmak demektir; ki arkadaşları böyle tavırlara kaçmış, sığınmış veya sürüklenmiş olmaktan tenzih etmek isterim.

Din ve dinsel doktrinler hiçbir zaman kalıtımsal olarak insanların içine işlemiş bulunan kastî ve kolonyalist ideolojilerin üstüne çıkamamış ve -son tahlilde- insanlara realitede bağımsız üçüncü bir seçenek -yol- gösterememiştir. Tam tersine dinler, dinsel öğretiler kastî ve kolonyalist yorumlarla ayrıştırılarak indirgenmiştir. Zaten bundan sonra dinler, dinsel öğretiler ancak insanın kendini bir bilim şeklinde kavramasında tarihi bilgi hazinesi veya bir ışık kaynağı olarak bir değer ifade edecek veya müsbet bir rol oynayacaktır...

Dergimizin bu sayısında göreceğiniz gibi İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nı artık bir senet taslağı yayınlayacak kadar somutlaştırmış bulunuyoruz.

Cönül isterdi ki bu sayıda senet taslağı değil, bütün hukukî usullere, kanuni klişelere uygun bir senet örneği vermiş olalım. Ancak ne var ki yardımını rica ettiğim arkadaşların ve özellikle Avukatlık bürosunda çalışanların -2,5 ay beklememe rağmen- vakitleri olmadı.

Ama artık özellikle Derneğin yönetiminde bulunan ve avukatlık bürosunda çalışan arkadaşların bu senet taslağını -KATKI Dergisi'nin önümüzdeki müteakip sayısına kadar- bir Senet Örneği haline getirmelerini beklemek herhalde hakkımızdır.

Burada şu noktayı da hatırlatmakta yarar görüyorum. Çünkü teorik ifadelerin pratikteki anlamını ve/veya yorumunu yapmak veya yapmaya çalışmak bazı arkadaşlara -anlayabilecek de olsalar- lüzumsuz geliyor. Ve de sık sık «zamanım yok» bahanesine sığınıyorlar.

Halbuki zaman kavramı ile akıl arasında çok sıkı bir ilişki olduğunu KATKI Dergisi'nde defalarca belirttik ve açıkladık; «zaman insan icadıdır», «akıl zaman'la başlar» gibi birçok veciz ifadeler yazıldı.

Bunlardan kolayca çıkarılabilir ki, zamanı olmayan her insan akılsız olmayabilir, ama akılsız olan bütün mahlûkların zamanı yoktur, veya zaman dışında yaşarlar. Dolayısıyla bir cemiyet teşkil eden insan topluluklarında daima mevcut düzenin rutin işlerini -hatta eğlencelerini- belirleyen zaman veya periyod çizelgesi dışında zaman bulabilen, arttırabilen insanlar bulunmalı, bulunabilmelidir.

Alışkanlıklarla, şartlı reflekslerle yaşayan birinin hiçbir zaman zamanı olmaz. Ve de şartlı reflekslerle yaşayan yaratıklar sıralanamaz yani cemiyet teşkil edemez. Ve ancak bir çobanın güdümünde yaşayabilirler. Siz tepeden kurdurulan dernekleri örnek alıp pasifizme sürüklenmeyin. O dernekler «dostlar (Batılılar) alışverişte görsün» diye kurduruluyor; bazı sosyal bozuklukları kamuflle etmek için kurduruluyor. Dolayısıyla bu gibi derneklerin tantanalı, gürültülü faaliyetlerine bakıp aşağılık kompleksine de kapılmayın. Çünkü Derneğinizin amacı olan «Vakıf» kuruluşu aslında böylesi dernekleri deşifre edecek ve lüzumsuzlaştıracak bir kuruluştur.

Düşünen insanlar için en uygun deyim «zaman kazanmak» deyimidir; ama bizde bunun bile anlamı çarpıtılmış ve «oyalamak» şekline dönüşmüştür.

Halbuki bilinçli bir zaman kullanımı ancak yaratıcılık ve verimlilik için -yani plânlama ve kontrol faaliyeti için- sözkonusudur. Bunun dışın-

daki bütün faaliyetler periyodik veya refleksiftir. Ve insanlığa nüfus artısından yani nefislerin (tüketicilerin) çoğalmasından başka hiç bir yarar sağlamaz. Bu, kadim kastlardaki mahlûklara -insanımsılara- Tanrı Kral'lar tarafından dayatılmış bir hayat tarzıdır. Ama bugün artık gelecek nesillere mesaj bırakmak için muazzam tapınaklar, piramitler, vs. yapmanın bir gereği yok. Ufak bir band bu işi görebilir...

Kurnaz bir tilkinin yeni yeni avlara göre yeni yeni şartlı refleksler geliştirerek ganimet elde etmesi, semirmek ve bol bol üremekten başka ne işe yarar?! Veya bir su yolunu tutarak, geçen mallardan (sürülerden) nasıplenmek için bir nevi hiyerarşi oluşturan arslan, sırtlan, çakal, vs. gibi hayvanların da amacı başka ne olabilir?!..

Demek ki para kazanmak da akıllı olunduğuna ve zamanda yaşandığına delil değildir. Hatta bizimki gibi ülkelerde şahsına bol para kazanıyor olmak, o toplumun mikrobi olmak demektir. Bizde müteşebbis geçinenler bile Dünya çapında yaratıcılığa yani orijinal, özgün buluş ve/veya görüşlere dayanmadıklarından, aslında birer sömürgeci. Veya ileri ülkelerde başarı kazanmış teşebbüslerin masraflı pazarlamacılarıdır.

Değeri iyi bilinmelidir ki, teşebbüs ettiğimiz Vakıf kuruluşu aslında Dünya çapında müteşebbisler yetiştirecek yepyeni muhteşem bir teşebbüstür.

Onun için arkadaşlar, herşeyden önce geleceğe mâtuf plânlamalar yapabilmek için mutlaka zaman bulup, zaman arttırıp biraraya gelebilmiyoruz; fikir teatisi, görüş teatisi için, istimzaç için biribirimizle -sık sık buluşup görüşmeliyiz. Birtakım çağrışımlarla, şartlı reflekslerle çevreyi, Dünya'yı algılama durumundan ancak bu şekilde kurtulabilir, veya yükselebiliriz.

Aksi halde herkes, diğerlerinin -akılda kalan veya akla takılan- davranışlarına göre şartlı refleksler (önyargılar ve kurnazlıklar) geliştirerek bir nevi vahşî hayvan bireyciliğine sürüklenir; dolayısıyla de ne «cemiyet»in ne de «cemiyetçilik»in bir anlamı kalır; herkes biribirini yer...

Ne yazık ki Dernek'te bugün hâlâ biribiri ile tanışmamış, tanıştırılmamış üyeler bulunmaktadır. Hiç kimse -içinden- çevreme uyum gösteriyorum, uyum gösteremeyenler sürünüyor, ölüyor diye sevinmemeli, övünmemelidir; bu psikopatolojik -ve sosyolojik olarak kastı- bir semptomdur. Çünkü kişilikten ne kadar taviz verilirse verilsin, bozulmakta olan böyle bir sos-

yal çevre birgün mutlaka sizin olmasa bile çocuklarınızın -insanca- yaşamasını imkânsız kılacaktır. Kaldıki aslında bir halkın, bir -evrensel-sivil toplum örneğinin imhâsıdır sözkonusu olan...

Çünkü meselâ Dünya'nın hiçbir yerinde bugün Türkiye'de olduğu kadar çok sayıda genç kız, terörist örgütlere katılıp ölmeyi tercih etmemiştir. Kadınlar -asgarîden- insanca yaşama şansının ve ümidinin olduğu yer ve zamanlarda daima ve öncelikle -içgüdüsel olarak- ana olup yeni nesiller üretmeyi tercih ederler... Böylesine çarpıcı bir gerçeği hiçbir politikacı palavrası örtbas edemez. Ayrıca tuzu kuru olup da cansıkıntısı çeken kadınlara meşguliyet olsun diye kurdurulan kadın dernekleri de bu gerçeği -gören- gözlerden gizleyemez...

Mesajımın doğru değerlendirileceği ümidi ve en içten iyi dileklerimle...

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

Ali Ergin GÜRAN'ın mesajında söz-
zünü ettiği makbuzlarda yeralan
metinler aşağıda sunulmuştur.

K A T K I

İLGİNİZE

İnsanların ulus, millet, ırk adı olarak kullandıkları birtakım sözcük-
ler var. Ama ne gariptir ki bu sözcükler, hemen hemen her dilde farklı
olan ulus, millet, ırk anlamındaki sözcüklerden daha eski, genel ve soyut-
turlar.

Bugün ulus, millet veya ırk adı olarak kullanılan sözcükler -halkların
sonradan birbirine yakıştırdıkları adlardan sarfınazar- aslında etimolojik
köken olarak ya bir kasttan, veya bir panteist etik topluluktan gelmek-
tedir.

Panteist topluluklardan, etik mahlûk gruplarından gelen adlar genel-
likle ya «uluruh»un -bir totem olarak- izafe edildiği bir doğa nesnesi, par-
çası veya bölgesidir (hayvan, nehir, dağ bölge, vs. isimleri; meselâ İndus
nehirinden «İndü», Alban dağlarından «Albanian»); yahut da sonradan
insan anlamını kazanmış olan sözcüklerdir. (Meselâ «Magyar» veya Ma-
car).

Kadim kastlardan gelen -ve genellikle kast sözcüğünden de eski olan-
adlar ise genellikle ya tanrı (kral) adları (meselâ «Got»), ya evlilik, nikâh
anlamındaki sözcükler (meselâ «Roman», «Mar»), ya kastın görevini belirten
fonksiyonel sözcükler (genellikle askeri kastlar için kullanılan savaşçı, güç-
lü, iyi ata binen gibi anlamları olan sözcükler), ya da bizatihi kast, daha
doğrusu kasti anlamına gelen ve kast mensubu olan insanımsının çok
farklı -spesifik- anatomik yapısını vurgulayan cins, cin, çin, jen, cen, ce-
vova, cenevre gibi -aynı köklü- sözcüklerdir.

Buradan kolayca anlaşılır ki, bu sözcüklerin taşıdıkları gerçek anlam-
larla övünmenin mantıkî hiçbir gerekçesi olamaz. Nesiller boyu çalıştık-
ları veya çalıştırıldıkları spesifik işler dolayısıyla bazı âzaları acaip gelişip

bazı azaları adeta atrofiye olmuş olan ve insandan başka herşeye benzen bir kast mensubunun soyundan (!) gelmek mi; yoksa yarı yamyam olan veya yamyamlığın izlerini taşıyan ve ekonomik faaliyet olarak sadece hırsızlığı bilen bir etik mahlûk grubunun hayvanımsı bir mensubunu ata (!) olarak kabul etmek mi övünmeye değer?!.. Veya bugün tek bir kast kültürünün, belirli bir iş için beceri kazandırılmış, terbiye edilmiş ama kastının dışında ruh hastası sayılan, dolayısıyla de ahlâki tutarsızlıklar gösteren bir ürünü olmak mı; yoksa tek bir panteist davranış biçiminin başat olduğu bir kültürünün yarattığı gözboyayıcı (illüzyonist, üçkâğıtçı, vs.) terbiyesiz, ahlâksız bir mahlûk olmak mı daha değerlidir?!..

Bir kadim kast topluluğundan bugünkü torunlarına kalıtım (irsiyet) yolu ile -biyolojik genlerle- geçse geçse ancak başat bir beceri veya şartlı refleks karakteri geçer. Böyle bir asalet ise her ehli hayvan için sözkonusudur.

Bir ilkel panteist topluluktan bugünkü kuşaklara kalan ise, biyolojik genlerle alâkası olmayan bir yoldan, öncelikle anadan cenine ve bebeğe bir davranış disiplini şeklinde sirayet ederek gelen -sadece- bir melekedden başka bir şey değildir.

O halde bugünkü normlardaki hiçbir insan -son tahlilde- ulus, millet, ırk olarak adını kullandığı panteist veya kasti topluluğun ürünü olamaz. Hatta cinsel birleşmeler, veya çiftleşmeler yoluyla bu ilkel topluluklara bağlansa bile olamaz. Çünkü insan hayvan değildir.

Zaten zaman zaman o ilkel topluluklara yön veren ve onların gelişmelerini sağlayan veya onların -kendileri biyolojik yapı olarak tümünden yokoldukları halde- isimlerini, kültürlerini başka topluluklara taşıyanlar da o toplulukların mensubu olmayan, o topluluk yaşantılarını aşmış birey insanlardır. (Genel olarak tanrı-krallar ve peygamberlerdir).

Bütün bunlar da demektir ki, bugün ulusculuk, milliyetçilik veya ırkçılık yapanlar, aslında sadece bazı şahsî ve kısır menfaatler uğruna spekülasyondan başka birşey yapmıyorlar...

Üretim ve iletişim araçlarının bu kadar geliştiği günümüzde devletler hâlâ -kadim kasti Sümer Devleti gibi- verimlilikten (prodüktüvite) sarfınazar etmek mecburiyetinde kalarak istihdam problemleri ile uğraşıyorlarsa, ve rekabet problemini de son tahlilde silâhlı savaşla çözmek üzere plânlamalar yapıyorlarsa, ve de bütün bu problemlerin tek barışçı çö-

züm yolunu sırf nasihate dayalı bir nüfus plânlamasında (nüfus artışının frenlenmesi) görüyorlarsa, insanlık, sonu yine felâketle bitecek bir anta-gonizmaya saplanıyor demektir.

O halde insanlık bugün artık esas amacının birey-insan (kişi) başına düşen geri zekâlı (mahlûk) sayısının azaltılması veya geri halklardaki birey-insan sayısının çoğaltılması olduğunun bilincine varmalıdır. Ve de aynı zamanda -cinsel- üreme yoluyla aslında insan değil ancak kastî mah-lûk üretilebileceğinin, mevcut eğitim sistemi ile de ancak Batı kolonyaliz-mine robotlar armağan edilebileceğinin farkına varmalıdır.

Böyle bir amaca ise ancak insanla ilgili bütün branşları bünyesinde toplayacak olan İnsan (Emek) Bilimi'nin geliştirilip hayata geçirilmesi ile ulaşılabilir. İşte, teberrunuzla kuruluşuna katkıda bulunduğunuz «İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı» böyle bir hayırlı amaca hizmet edecektir.

TEŞEKKÜR EDERİZ.

İLGİNİZE

İslâmiyet, öğretisinin özü itibariyle bireye hitap eden, toplumları ge-nellikle birey insanlardan müteşekkil sayan -veya olması gereğini öngö-ren- en mükemmel monoteist dindir. Öyle ki, meselâ evlilik (nikâh) ola-yında bile kişiyi, niyeti yani iradesi ve koyacağı (aktedeceği) şartları ile serbest bırakmıştır; yani bir bakıma herkese ibadet (şeriat) kuralları koy-ma hakkı tanımıştır. Çünkü cinsel ilişki insanlığın en belirleyici tabula-rından biridir...

İşte bunu içindir ki İslâmiyet aslında her zaman geleceğin, istikbalin dini olmuştur.

Dolayısıyla hayata geçirilen reel islâmiyet de yayıldığı kadim kastî devletlerin teritoryal (hükümrânlık) bölgelerinde yani kastî geleneklerle yaşayan halklar içinde, yani genellikle maşrıkta kastî sapma (mezhep-çilik sapması), barbarların yaşadığı mağribde ise kolonyalist sapma (Arap-çılık sapması) göstermiştir. İşte böyle sapmalar içinde sürüklenenlerdir ki hep Devr-i Saadet özlemi çekmişler, ve de zaman zaman -çıkılmazları girdiklerini anladıklarında- adeta periyodik olarak «kıyamet» beklentisi içine düşmüşlerdir.

Halbuki Hristiyanlık insanları peşinan birey-insan olarak kabul etmemiş, böyle bir gerçekçi tesbitten sonra da -tüm mezhepleri ile- bir bireyleştirme programı uygulayarak Dünya çapında bir hegemonyanın, Batı kolonyalizminin temellerini atmıştır... Meselâ «günah çıkarma» müessesesi böyle bir programın başlıca ürünlerinden biridir... Müteakip reformasyonlarda da aynı program daha ince şekillerde sürdürülmüştür.

Dolayısıyla şayet İslâmiyet'in müstakbel Dünya cemiyetinin dini haline geleceği düşünülüyorsa, herşeyden önce İslâm ülkelerinde, din haricinde -özellikle gençler için- bir bireyleştirme veya anti-kast programı uygulamak gerekir; ki işte böyle bir program da insanla ilgili tüm -bilimsel, sanatsal- branşları bünyesinde toplayacak olan İnsan (Emek) Bilimi'nin esasını teşkil eder.

Unutulmamalıdır ki gerekli kalite ve kantitede kâmil insan çıkaramayan, türetemeyen ülkeler Allah nazarında bir hiçtir; yani toplum ve devlet olarak mahvolmaya mahkûmdur...

Kâmil insan türetmeyi amaçlayan İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın kuruluşu gibi hayırlı bir iş için yaptığınız teberruya

TEŞEKKÜR EDERİZ.

İLGİNİZE

İnsanlığın başlangıç durumunu anlamak için kâstlara dair arkeolojik bulgular, tarihi belgeler ve hâlen yaşayan muhtelif toplumlardaki kadim gelenekler üzerine araştırma ve inceleme yapmak yeterlidir belki ama panteist topluluklara dair böyle bir çalışma yeterli değildir; çok eksik kalır. Çünkü zaman ötesi olan bu oluşumlara -yani panteist topluluklara- mutlaka fizikteki atom oluşumu gibi deneysel olarak yaklaşmak lâzımdır. Atom'un bilimsel keşfine ilk önce nasıl artı ve eksi taneciklerden müteşekkil olduğu gibi basit bir varsayımla başlandı ise, panteist etik mahlûk topluluklarının keşfine de başlangıçta sadece beslenmeyle, üremeyle ilgili tabulara sahip oldukları gibi basit bir varsayımla yaklaşabiliriz. Aynı şekilde atomun tarifi -hatta modeli- nasıl yapılan -fiziki- deneylerin izlene-

bilir, ölçülebilir sonuçlarından hareketle yapılabildiyse, insan ruhunun bilimsel tarifi -hatta modeli- de muayyen bazı -«etik davranış»sal veya panteist- deneylerin izlenebilir, ölçülebilir sonuçlarından hareketle yapılabilir.

İşte İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın herşeyden önce yapacağı iş de böyle deneylerin yapılacağı bir lâboratuvarı tesis etmektir. Düalist Batı'nın modern Frankeştayn'ları, «insanın hayvandan evrimleşerek oluştuğu» ve «dini öğretilerin gökten indiği» yolundaki saplantıları (daha doğrusu kafa çatlaklığı) nedeniyle biyolojik genlerle oynarlarken, bizim bilinçli deneysel çalışmalarla insanlığın etik genlerini yani melekleri adım adım keşfetme yolunu açmamız, insanlığa büyük bir hizmet olacaktır. Bunun için ise başlangıçta, melekleri tutsak eden kastî geleneklerin ayıklanması yeterli olacaktır.

TEŞEKKÜR EDERİZ.

TÜSTAV

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

K A T K I

KURUCULARI :

**A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN**

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :
Tel. : 341 01 65
Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri
Müdürü :
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

**Adres : Marmara Cad., Gümrükçü Sok., N: 21/10,
K. M. Paşa - İSTANBUL**

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL.

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık Ambalaj Sanayi
Tel. : 518 06 46 - 518 24 58 Fax : 517 37 98

Dağıtım : **SEÇKİ YAYINCILIK** - Cerrahpaşa Cad. No : 1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel. : 586 57 87 - 586 77 05

(Dergimizin önceki sayıları bu adresten temin edilebilir.)

Son Baskı Tarihi : 26.02.1993